

18. Koval R., Romanchuk O., Protsenko U., Sova A., Tatarovska O. (2021). The peculiarities of elaboration of the French-Ukrainian and Ukrainian-French dictionary of physical education and sport. *XLinguae*, 14 (4), 282–298. <https://doi.org/10.18355/xl.2021.14.04.19>
19. Kovalenko O. V., Yepyk L. I., Yeromenko A. Y., Kashynska O. Y., Bezruchenkov Y. V. (2021). Training of the future tourist guides for intercultural communicative interaction within professional activity. *Linguistics and Culture Review*, 5 (S4), 729–746. <https://doi.org/10.21744/lingcure.v5ns4.1712>
20. Voice of America News. *VOA Mobile Apps*. URL: <https://www.voanews.com/p/5850.html>
21. Vorobel M., Kalymon Y., Yurko N. (2023). Features of studying English language for students in physical education and sports. *Grail of Science*, (24), 435–440. <https://doi.org/10.36074/grail-of-science.17.02.2023.079>
22. World News for Students of English. *News in Levels*. URL: <https://www.newsinlevels.com/>

Юрко Н. А., Романчук О. В., Данилевич М. В., Худоба В. В., Воробель М. М. Підготовка фахівців сфери туризму: онлайн ресурси для мовної практики.

У статті розглянуто питання онлайн-ресурсів для мовної практики у підготовці фахівців сфери туризму. Аналіз сучасних досліджень та публікацій свідчить про значну увагу вчених до різних аспектів професійної підготовки фахівців у галузі туризму, охоплюючи такі проблеми, як поетапне професійне навчання, інтерактивні технології навчання, міжкультурну комунікативну взаємодію тощо. Вивчення мови та мовна практика також регулярно перебувають у центрі постійної уваги науковців. Інтерес багатьох дослідників привертала такі питання, як особливості вивчення фахової мови, професійні словники та інші навчальні ресурси тощо. Незважаючи на значну увагу багатьох науковців до різних аспектів даної теми, онлайн-ресурси для мовної практики у професійній підготовці фахівців сфери туризму потребують більш детального аналізу.

Зважаючи на актуальність безперервного професійного розвитку в індустрії туризму, що постійно розвивається, важливу роль володіння іноземними мовами для фахівців сфери, а також сучасні зміни та прогрес у засобах навчання, метою даної розвідки є вивчення онлайн-ресурсів для мовної практики у галузі туризму. Завдання дослідження полягають у визначенні та аналізі особливостей онлайн-ресурсів для мовної практики працівників цієї сфери. Об'єктом дослідження є підготовка фахівців у галузі туризму, а предметом дослідження є онлайн-ресурси для мовної практики працівників даної сфери.

Онлайн-ресурси для мовної практики таких важливих у професійній підготовці фахівців з туризму мовленнєвих навичок досліджено за допомогою методів літературного аналізу та порівняльного аналізу інтернет-джерел. Сучасний технологічний прогрес із можливістю доступу до численних онлайн-ресурсів, у тому числі й для професійної мовної практики, робить процес навчання більш захопливим та гнучким, забезпечуючи можливість краще адаптуватися до вимог туристичної галузі, що постійно розвивається. Перспективи подальших досліджень у цій галузі передбачають вивчення та порівняльний аналіз інших освітніх ресурсів для професійної підготовки фахівців сфери туризму.

Ключові слова: туризм, мовна практика, підготовка фахівців, засоби навчання, мовленнєві навички, онлайн ресурси.

УДК 378

DOI <https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series5.2025.105.25>

Яндола К. О., Кислий В. Д., Приходько Д. П.

**ТЕОРЕТИКО-ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ
МЕДІАПСИХОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ КУРСАНТІВ**

У статті здійснено теоретичне обґрунтування поняття «медіапсихологічна безпека». Акцентовано увагу на зростаючій актуальності цього феномену в контексті підготовки майбутніх офіцерів в умовах сучасних інформаційних викликів, зважаючи на агресивний характер гібридної війни та постійний психологічний тиск через медіапростір. Автори наголошують на необхідності виокремлення поняття «медіапсихологічна безпека», розкриваючи його відмінності від таких понять, як, наприклад, «інформаційна безпека», «кібербезпека», «медіаграмотність». В роботі «медіапсихологічна безпека» представлена як стан захищеності психіки особистості від деструктивного та маніпулятивного впливу медіаінформації, що забезпечується її розвиненою медіаграмотністю, критичним мисленням, психологічною стійкістю до інформаційних викликів та здатністю до свідомої інформаційної гігієни, що в сукупності сприяє підтримці психологічного благополуччя в умовах інтенсивного медіапростору.

Особливу увагу приділено класифікації факторів медіапсихологічного впливу на курсантів. Так, автори виокремлюють такі групи факторів: група факторів, що створюють педагогічні виклики для розвитку критичного мислення; група факторів, що впливають на освітній процес та увагу; група факторів, що впливають на мотивацію та цінності; група факторів, що надають педагогічні можливості. В межах кожної групи виділені окремі фактори, які проаналізовані через призму педагогічних викликів та педагогічних завдань, які повинні враховувати та вирішувати сучасна освіта. На думку авторів завдяки наданій класифікації педагоги зможуть цілеспрямовано обирати та впроваджувати найбільш доцільні педагогічні стратегії, добирати технології та методи. Такий підхід є ключовим для підготовки майбутніх офіцерів, які мають бути психологічно стійкими та надійно захищеними від інформаційних загроз.

Ключові слова: медіапсихологічна безпека, курсанти, педагогіка, інформаційна безпека, освітній процес, медіаграмотність, кібербезпека.

В умовах сучасної гібридної війни, що активно ведеться проти України, інформаційний простір став одним з ключових полів протистояння. Майбутні офіцери Збройних Сил України, як головна рушійна сила національної безпеки, щоденно стикаються із значними інформаційними впливами, спрямованими на дебілізацію, деморалізацію та маніпуляцію свідомістю. Дезінформація, фейкові новини, пропагандистські наративи та психологічний тиск через соціальні мережі є невід'ємною частиною цієї агресії.

Недостатній рівень медіапсихологічної безпеки може призвести до низки негативних наслідків: від зниження бойового духу та довіри до командування до прийняття хибних рішень та розповсюдження панічних настроїв серед особового складу. Здатність критично оцінювати інформацію, розрізняти правду від маніпуляцій та зберігати психологічну стійкість в умовах інформаційного хаосу є важливою компетентністю для сучасного офіцера.

Саме тому розробка та впровадження ефективних педагогічних стратегій для формування медіапсихологічної безпеки у курсантів стає не просто бажаною, а об'єктивно необхідною умовою для підготовки висококваліфікованих, стійких та свідомих лідерів, здатних ефективно виконувати завдання із захисту держави. Це питання стосується не лише індивідуальної стійкості, але й національної безпеки в цілому.

Слід зазначити, що медіапсихологія – це відносно молода, але актуальна галузь психології, яка вивчає взаємодію людини з медіа. Вона досліджує, як засоби масової інформації (телебачення, радіо, преса, інтернет, соціальні мережі, відеоігри, віртуальна реальність тощо) впливають на свідомість, емоції, поведінку, установки та цінності людини, а також як сама людина взаємодіє з медіасередовищем і впливає на нього.

Актуальність цього напрямку дослідження підтверджується посиленням вимог щодо підготовки офіцерів на рівні держави, що знаходить відображення в «Стратегії національної безпеки України» [7], «Стратегії воєнної безпеки України» [6], «Концепції трансформації вищої військової освіти» [4], інших оборонних доктринах та стратегіях, затверджених Міністерством оборони України та Генеральним штабом ЗСУ.

Актуальність теми дослідження підкреслюється й інтенсивним розвитком медіапсихології як самостійної галузі наукового знання та її зростаючим значенням у науковому дискурсі.

Зокрема, у низці наукових праць Л. Найдьонові [5] висвітлені теоретичні основи розуміння феномену медіапсихології в українському науковому просторі, підкреслюється важливість критичного та рефлексивного ставлення до медіаконтенту. В контексті нашої роботи це є прямим посиланням на необхідність формування у курсантів здатності до усвідомленого сприйняття інформації.

Дослідження Н. Букиної [1] та Є. Кияниці [3] акцентують увагу на практичному застосуванні медіапсихологічних знань та їх інтеграції в освітній процес і створення медіаконтенту. Це підтверджує, що розуміння механізмів впливу медіа є важливим для тих, хто перебуває у цифровому середовищі, як це є з курсантами.

Зарубіжний досвід, представлений роботами Т. Каменьської [2], демонструє глобальну тенденцію до поглибленого вивчення медіапсихологічних явищ, їхнього впливу на суспільство та особистість. Визначення С. Вінней [11] ще раз підкреслює універсальність та актуальність медіапсихології як сфери, що вивчає взаємодію людини з медіа.

Особливого значення для даного дослідження набувають роботи

Н. Череповської та Н. Дідик [9], в яких безпосередньо вказується на тісний зв'язок між медіапсихологією та психологічним станом особистості в умовах конфлікту, що є надзвичайно актуальним для курсантів, які готуються до виконання завдань в умовах сучасної війни. Автори підкреслюють потребу в розвитку психологічної стійкості до інформаційних впливів, особливо в контексті воєнних дій.

Тим не менш, більш глибоке вивчення питання породжує нові протиріччя. Так, наприклад, можна спостерігати протиріччя між зростаючою інтенсивністю та агресивністю інформаційних впливів на особистість курсанта та недостатнім рівнем сформованості його медіапсихологічної стійкості та здатності до критичного сприйняття інформації, що в тому числі є результатом недосконалості педагогічних підходів. Також можна спостерігати протиріччя між об'єктивною потребою вищих військових навчальних закладів у підготовці офіцерів, здатних ефективно протистояти інформаційним атакам та забезпечувати медіапсихологічну безпеку особового складу, та відсутністю системних, цілісних та адаптованих до військової специфіки педагогічних методик і програм для її формування.

З огляду на це метою даного дослідження є теоретичне обґрунтування поняття «медіапсихологічна безпека», а також класифікація факторів медіапсихологічного впливу на курсантів під час навчання в вищих військових навчальних закладах.

Для реалізації поставленої мети слід вирішити такі завдання: дати визначення «медіапсихологічна безпека», класифікувати медіапсихологічні фактори через призму педагогіки.

Медіапсихологія є синтетичною дисципліною, що знаходиться на перетині психології, соціології, комунікаційних наук, журналістики та інформаційних технологій. Її основний фокус – це психологічний вплив медіа на особистість та масові явища. Вона досліджує широкий спектр питань, зокрема: психологічні механізми впливу медіа; сприйняття медіаінформації; вплив медіа на когнітивні процеси; емоційні реакції на медіа; формування світогляду та цінностей; медіазалежність та її наслідки; психологію медіавиробництва; медіаграмотність та медіакомпетентність; інформаційно-психологічні операції; вплив нових медіатехнологій.

Почнемо з поняття «медіапсихологічна безпека». Слід зазначити, що в науковій літературі воно є досить молодим та перебуває в процесі формування, а в багатьох роботах передається через поняття

«медіаінформаційна безпека», «інформаційна безпека», «медіаграмотність», «безпека взаємодії з медіа», «кібербезпека» тощо.

Так, наприклад відсилання до окремих проявів медіапсихологічної безпеки знаходимо у працях Л. Найдьонової [5]. І хоч науковиця прямо не вживає термін «медіапсихологічна безпека», але у дослідженнях вказується на його складові. Авторка аналізує концепцію безпечної взаємодії з медіа крізь призму медіаосвіти та подолання наслідків інформаційних впливів. Таким чином, вона підкреслює, що медіа є сильним інструментом, здатним мати як розвивальний, так і деструктивний потенціал.

Більш конкретні визначення та акценти з'являються в роботах, що стосуються практичного застосування медіапсихології, особливо в умовах війни та психологічної реабілітації. Зокрема, у працях Н. Череповської та Н. Дідик вживається термін «медіаінформаційна безпека», яка розглядається як «стан захищеності психіки людини від деструктивних інформаційних впливів медіа, що забезпечується її медіаграмотністю, критичним мисленням та психологічною стійкістю до маніпуляцій», «актуалізація комфортних емоційно-когнітивних переживань особистості у її взаємодії з медіапростором» [9]. Вважаємо, що у контексті цієї роботи, медіаінформаційна безпека тісно пов'язана з медіапсихологічною безпекою в психологічному контексті.

Також, варто звернути увагу на роботи, що стосуються медіапсихологічної експертизи, де поняття безпеки розкривається через призму медіаризиків та заподіяння шкоди. Наприклад, у роботах

Ю. Чаплінської [8], відсилання на медіапсихологічну безпеку вбачаємо через призму психологічного благополуччя та відсутності психологічної шкоди від медіаконтенту, що передається поняттями «медіаризик», «деструктивний інформаційний вплив».

Вважаємо, що в контексті розвитку суспільства, глобалізаційних процесів, особливостей сучасних війни доцільно говорити саме про медіапсихологічну безпеку. Це може бути обґрунтовано наступним.

Існуючі терміни, такі як «інформаційна безпека» та «кібербезпека», здебільшого зосереджені на технічному (захист даних, мереж) та інформаційному (правдивість/фальшивість інформації) аспектах. Вони не повною мірою охоплюють глибинний психологічний вплив медіа на свідомість, емоції, цінності, ідентичність, поведінку людини. Медіапсихологічна безпека фокусується саме на цьому вимірі – на здатності особистості протистояти психологічним маніпуляціям, що поширюються через медіа, зберігати ментальне здоров'я та критичне мислення.

Сучасна війна ведеться не лише на фізичних полях битв, але й в інформаційному просторі. Ворожа пропаганда, дезінформація, психологічні операції активно використовують медіа (соціальні мережі, новини, розважальний контент) для підриву довіри, деморалізації, розколу суспільства, створення паніки. Цілеспрямований психологічний вплив через медіа вимагає окремого термінологічного апарату для його вивчення та протидії. Курсанти, як майбутні офіцери, є об'єктом такого впливу, і їм потрібна специфічна «психологічна броня» від медіа.

Щодо поняття «медіаграмотність», то воно скоріше пов'язано з умінням аналізувати контент. «Медіапсихологічна безпека» розширює це розуміння, включаючи аспекти психологічної стійкості, емоційного інтелекту, усвідомлення власних психологічних вразливостей до медіавпливів, а також здатності до проактивного захисту свого психічного стану. Це не лише про «що», а й про «як» медіа впливають на психіку.

Введення чіткого терміна «медіапсихологічна безпека» дозволяє більш точно окреслити предмет дослідження, відокремивши його від суміжних, але не ідентичних понять. Це сприятиме системності наукових розробок, уникненню термінологічної плутанини та підвищенню ефективності розроблених педагогічних стратегій. Наприклад, вона дає змогу зосередитися саме на психологічних механізмах впливу медіа, а не на технічних аспектах кібербезпеки.

Для майбутніх офіцерів важливо не лише володіти інформацією, а й бути психологічно готовими до її впливу, зберігати лідерські якості та бойовий дух в умовах інформаційного тиску. «Медіапсихологічна безпека» об'єднує ці вимоги в єдину, специфічну для військових рамок компетентностей, які необхідно формувати в освітньому процесі.

Отже, під поняттям «медіапсихологічна безпека» будемо розуміти стан захищеності психіки особистості від деструктивного та маніпулятивного впливу медіаінформації, що забезпечується її розвиненою медіаграмотністю, критичним мисленням, психологічною стійкістю до інформаційних викликів та здатністю до свідомої інформаційної гігієни, що в сукупності сприяє підтримці психологічного благополуччя в умовах інтенсивного медіапростору.

Підбір інструментів формування та розвитку медіапсихологічної безпеки доцільно здійснювати за допомогою класифікації медіапсихологічних факторів впливу через призму педагогіки.

На нашу думку такий підхід дозволяє зосередитися на тому, як ці фактори впливають на процес навчання та виховання, і які педагогічні стратегії можна застосувати для мінімізації негативних впливів або використання позитивних можливостей. У контексті підготовки курсантів у сучасній Україні, це особливо важливо, адже педагогіка має готувати їх до ефективного функціонування в умовах гібридної війни.

Аналіз наукової літератури [1; 5; 10; 11] надає можливість узагальнити класифікацію медіапсихологічних факторів та розглянути їх з педагогічної точки зору, виділяючи педагогічні виклики та педагогічні завдання.

Отже, серед основних груп факторів виділимо такі:

- 1) група факторів, що створюють педагогічні виклики для розвитку критичного мислення;

- 2) група факторів, що впливають на освітній процес та увагу;
- 3) група факторів, що впливають на мотивацію та цінності;
- 4) група факторів, що надають педагогічні можливості.

В табл. 1 узагальнено фактори, які складають групу факторів, що створюють педагогічні виклики для розвитку критичного мислення. Слід зазначити, що ця група факторів активно використовується для маніпуляції та дезінформації, її вплив ускладнює формування об'єктивного світогляду та критичного аналізу/

Таблиця 1

Група факторів, що створюють педагогічні виклики для розвитку критичного мислення

Фактори в межах групи	Педагогічний виклик	Педагогічне завдання
Фактори, що формують хибні уявлення та спотворюють реальність (дезінформація, фейкові новини, пропаганда)	Курсанти можуть сприймати неправдиву інформацію як достовірну, що впливає на їхнє розуміння подій, ставлення до ситуації та прийняття рішень. Це створює «інформаційний шум», який заважає засвоєнню об'єктивних знань	Навчити курсантів розпізнавати ознаки дезінформації, перевіряти джерела, використовувати фактчекінгові інструменти, розвивати навички верифікації та зіставлення інформації з різних джерел
Фактори, що впливають на емоції та ірраціональне мислення (емоційне забарвлення, апеляція до страху, гніву, паніки) Фактори, що маскують справжні цілі (маніпулятивні техніки, прихована реклама/ пропаганда):	Емоційно забарвлений контент може блокувати раціональний аналіз, призводити до імпульсивних реакцій та викривляти сприйняття фактів. Це може маніпулювати їхньою поведінкою та знижувати психологічну стійкість Курсанти можуть не усвідомлювати, що ними маніпулюють, сприймаючи маніпулятивний контент як нейтральний або об'єктивний	Розвивати емоційний інтелект, вчити розпізнавати емоційний вплив, управляти власними емоційними реакціями на медіаконтент та приймати рішення на основі фактів, а не емоцій. Навчити деконструювати медіаповідомлення, виявляти приховані смисли, цілі та конкретні маніпулятивні техніки (наприклад, виривання з контексту, узагальнення, апеляція до авторитету, який таким не є)

В табл. 2 узагальнено фактори, які складають групу факторів, що впливають на освітній процес та увагу. Ці фактори стосуються того, як медіа впливають на здатність курсантів до навчання та концентрації.

Таблиця 2

Група факторів, що впливають на освітній процес та увагу

Фактори в межах групи	Педагогічний виклик	Педагогічне завдання
Фактори, що викликають інформаційне перевантаження (надлишок інформації, швидкість її поширення)	Значний потік інформації може призводити до «інформаційної втоми», зниження здатності до концентрації, розсіяності уваги та нездатності виділяти головне	Навчити інформаційній гігієні, ефективним стратегіям пошуку та фільтрації інформації, розвивати навички швидкого аналізу та виділення ключової інформації в умовах обмеженого часу
Фактори, що сприяють фрагментарному сприйняттю (кліпове мислення, короткі формати контенту – рілси, тіктоки, меми)	Курсанти, що звикли до коротких, динамічних форматів, можуть мати труднощі з концентрацією на довгому, глибокому аналітичному матеріалі. Це може призводити до поверхневого сприйняття	Розвивати системне та аналітичне мислення, вчити бачити причинно-наслідкові зв'язки, синтезувати інформацію з різних джерел. Використовувати короткі формати як «гачок» для подальшого заглиблення в тему

В табл. 3 узагальнено фактори, які складають групу факторів, що впливають на мотивацію та цінності. Ці фактори стосуються того, як медіа можуть впливати на бажання курсантів вчитися та їхнє ставлення до військової служби.

Таблиця 3

Група факторів, що впливають на мотивацію та цінності

Фактори в межах групи	Педагогічний виклик	Педагогічне завдання
Фактори, що впливають на ідентичність та цінності (дискредитація цінностей, формування негативних стереотипів)	Медіа можуть формувати уявлення про «непрестижність» військової служби, дискредитувати її цінності, викликати розчарування або зневіру в майбутньому.	Посилювати патріотичне виховання, формувати стійку професійну ідентичність, використовуючи медіа для поширення позитивних образів героїв, історій успіху, важливості служіння Батьківщині
Фактори, що формують залежність (ігроманія, залежність від соцмереж)	Надмірне захоплення певними медіаформатами може призводити до відволікання від навчання, зниження академічної успішності та навіть соціальної дезадаптації.	Проводити просвітницьку роботу щодо ризиків медіазалежностей, розвивати самоконтроль та дисципліну, пропонувати здорові альтернативи для дозвілля та розвитку

В табл. 4 узагальнено фактори, які складають групу факторів, що надають педагогічні можливості. Ці фактори можуть бути використані педагогами для ефективнішого навчання та розвитку.

Таблиця 4

Група факторів, що надають педагогічні можливості

Фактори в межах групи	Педагогічний виклик	Педагогічне завдання
Фактори, що забезпечують доступ до інформації та знань (широкий доступ до освітнього контенту, експертних думок)	Медіа є величезним джерелом актуальної інформації, наукових досліджень, експертних оцінок.	Навчити курсантів ефективному пошуку та використанню якісних освітніх та аналітичних ресурсів, формувати навички самостійного навчання та підвищення кваліфікації через медіа
Фактори, що сприяють комунікації та взаємодії (соціальні мережі, месенджери):	Медіа можуть бути платформою для обміну знаннями, групової роботи, обговорення навчальних питань.	Вчити ефективній та етичній комунікації в цифровому просторі, використовувати медіа для конструктивної взаємодії, обміну досвідом та спільної роботи над проектами.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Отже, класифікація медіапсихологічних факторів через призму педагогіки дозволить вищим військовим навчальним закладам системно підійти до проблеми формування медіапсихологічної безпеки. Вона допоможе чітко визначити, які конкретні психологічні впливи медіа створюють виклики для навчання, і, відповідно, які педагогічні технології та методи є найбільш доцільними для кожного з цих викликів. В умовах сучасної війни, це є запорукою підготовки не лише компетентних, а й психологічно стійких та інформаційно захищених офіцерів.

Використана література:

1. Букіна Н. Медіапсихологія в парадигмах українського освітнього інформаційного онлайн-простору. *Contemporary International Relations: Topical Highlights of Theory and Practice*. 2023. С. 12–21. URL: <https://monographs.rsglobal.pl/index.php/rsgl/catalog/download/62/62/481-1?inline=1>
2. Каменська Т. Дослідження медіапсихології: німецький досвід. *Діалог: медіастудії*. 2024. Випуск 30. С. 94–103. <https://doi.org/10.18524/2308-3255.2024.30.318423>
3. Кияницька Є. О. Роль медіапсихології у формуванні контенту сучасних медіа. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Соціальні комунікації*. 2020. Том 31 (70). № 1. Ч. 4. С. 200–204. <https://doi.org/10.32838/2663-6069/2020.1-4/35>
4. Концепція трансформації системи військової освіти зі змінами від 26 вересня 2024 р. № 1109. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1109-2024-%D0%BF#Text>
5. Найдьонova Л. А. Медіапсихологія: основи рефлексивного підходу : підручник. Кіровоград : Імекс-ЛТД, 2013. 244 с.
6. «Про Стратегію воєнної безпеки України». Указ президента України № 121/2021 Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 25 березня 2021 року. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/1212021-37661>
7. «Про Стратегію національної безпеки України». Указ президента України № 392/2020 Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 14 вересня 2020 року. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/3922020-35037>
8. Чаплінська Ю. С. Медіапсихологічна експертиза аудіовізуальної продукції. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Психологія*. 2022. № 1 (15). С. 65–72. [https://doi.org/10.17721/BSP.2022.1\(15\).11](https://doi.org/10.17721/BSP.2022.1(15).11)
9. Череповська Н., Дідик Н. Медіапсихологічні ресурси подолання травми війни : практичний посібник. Кропивницький : Імекс-ЛТД, 2020. 210 с.
10. Trepte S. *Zur Geschichte der Medienpsychologie*. URL: <https://www.researchgate.net/publication/215640104>
11. Vinney C. What Is Media Psychology? VERYWELLmind URL: <https://www.verywellmind.com/what-is-media-psychology-5210628>

References:

1. Bukina N. (2023). Mediapsykholohiia v paradyhmakh ukrainskoho osvithnoho ifnormatsiinoho onlain-prostoru [Mediapsychology in the paradigms of the Ukrainian educational information online space]. *Contemporary International Relations: Topical Highlights of Theory and Practice*. S. 12–21. URL: <https://monographs.rsglobal.pl/index.php/rsgl/catalog/download/62/62/481-1?inline=1> [in Ukrainian]
2. Kamenska T. (2024). Doslidzhennia mediasykholohii: nimetskyi dosvid [Mediapsychology Research: The German Experience]. *Dialoh: mediastudii*. Vypusk 30. S. 94–103. <https://doi.org/10.18524/2308-3255.2024.30.318423> [in Ukrainian]
3. Kyianytsia Ye. O. (2020). Rol mediasykholohii u formuvanni kontentu suchasnykh media [The role of media psychology in shaping the content of modern media]. *Vcheni zapysky TNU imeni V. I. Vernadskoho. Seriia: Filolohiia. Sotsialni komunikatsii*. Tom 31 (70). № 1. Ch. 4. S. 200–204. <https://doi.org/10.32838/2663-6069/2020.1-4/35> [in Ukrainian]
4. Kontseptsiiia transformatsii systemy viiskovoi osvity zi zminamy (2024). [The concept of transforming the military education system]. № 1109. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1109-2024-%D0%BF#Text> [in Ukrainian]
5. Naidonova L. A. (2013). Mediapsykholohiia: osnovy refleksyvnoho pidkhdodu: pidruchnyk [Mediapsychology: Fundamentals of a Reflective Approach: Textbook]. Kirovohrad : Imeks-LTD, 244 s. [in Ukrainian].
6. “Pro Stratehiiu voiennoi bezpeky Ukrainy” (2021). [About the Military Security Strategy of Ukraine]. Ukaz prezidenta Ukrainy № 121/2021 Pro rishennia Rady natsionalnoi bezpeky i oborony Ukrainy URL: <https://www.president.gov.ua/documents/1212021-37661> [in Ukrainian]
7. “Pro Stratehiiu natsionalnoi bezpeky Ukrainy” (2020). [About the National Security Strategy of Ukraine]. Ukaz prezidenta Ukrainy № 392/2020 Pro rishennia Rady natsionalnoi bezpeky i oborony Ukrainy URL: <https://www.president.gov.ua/documents/3922020-35037> [in Ukrainian]

8. Chaplinska Yu. S. (2022). Mediapsykholohichna ekspertyza audiovizualnoi produktsii [Mediapsychological examination of audiovisual products]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka. Psykholohiia*. № 1 (15). S. 65–72. [https://doi.org/10.17721/BSP.2022.1\(15\).11](https://doi.org/10.17721/BSP.2022.1(15).11) [in Ukrainian]
9. Cherepovska N., Didyk N. (2020). Mediapsykholohichni resursy podolannia travmy viiny : praktychnyi posibnyk [Media-psychological resources for overcoming war trauma: a practical guide]. Kropyvnytskyi : Imeks-LTD, 210 s. [in Ukrainian].
10. Trepte S. *Zur Geschichte der Medienpsychologie*. [On the history of media psychology] URL: <https://www.researchgate.net/publication/215640104> [in German]
11. Vinney C. What Is Media Psychology? *VERYWELMind* URL: <https://www.verywellmind.com/what-is-media-psychology-5210628>

K. Yandola, V. Kyslyi, D. Prykhodko. Theoretical and pedagogical foundations of forming media psychological safety of cadets.

The theoretical substantiation of the concept of “mediapsychological safety” is carried out in the article. Attention is focused on the growing relevance of this phenomenon in the context of training future officers amidst modern information challenges, considering the aggressive nature of hybrid warfare and constant psychological pressure through the media space. The authors emphasize the need to distinguish the concept of “mediapsychological safety”, revealing its differences from concepts such as, for example, “information security”, “cybersecurity” and “media literacy”. In the article “media psychological safety” is presented as a state of protection of an individual's psyche from the destructive and manipulative influence of media information, ensured by their developed media literacy, critical thinking, psychological resilience to information challenges, and the ability for conscious information hygiene, all of which collectively contribute to maintaining psychological well-being in an intensive media environment.

Particular attention is paid to the classification of factors of media psychological influence on cadets. Thus, the authors identify the following groups of factors: a group of factors that create pedagogical challenges for the development of critical thinking; a group of factors that affect the educational process and attention; a group of factors that affect motivation and values; and a group of factors that provide pedagogical opportunities. Within each group, individual factors are identified and analyzed through the prism of pedagogical challenges and pedagogical tasks that modern education must consider and solve. According to the authors, thanks to the provided classification, educators will be able to purposefully select and implement the most appropriate educational technologies and methods. This approach is key for training future officers who must be psychologically resilient and reliably protected from information threats.

Key words: mediapsychological safety, mediapsychology, cadets, pedagogy, information security, educational process, media literacy, cybersecurity.